

DRAKOLŌGIA

— IV. DIEL —

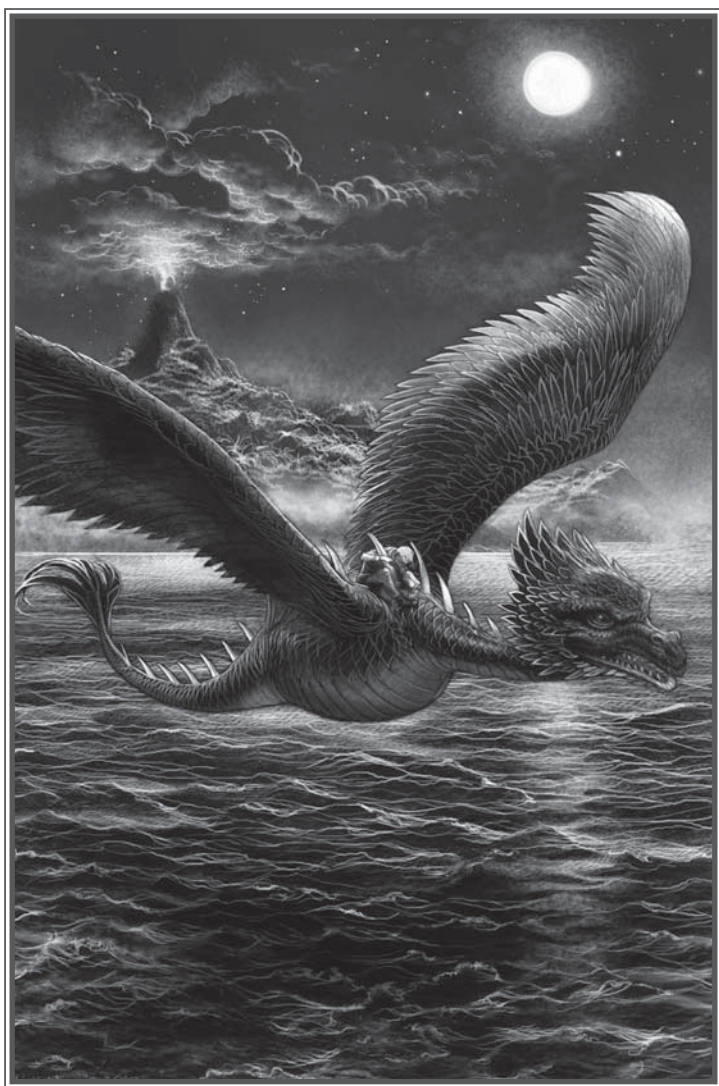

The illustration depicts a central figure, a woman in dark, ornate armor with a crown-like headpiece, holding a large mallet. She stands on a dark, rocky ground. Behind her are two large, dark, conical rock formations. The background is a dramatic, fiery sky with swirling orange and red clouds. Three dragons are visible: one on the left, one in the center background, and one on the right. The dragons have dark scales and wings, with some orange highlights on their heads and necks. The overall atmosphere is intense and epic.

DRACĚ PROROCTVO

DUGALD A. STEER

DRAČIE PROROCTVO

DRAČIE PROROCTVO

Drakológia

Diel IV

Dugald A. Steer

Ilustroval Nick Harris

slovar

Pre Georginu a Jimmyho

Dugald A. Steer

Pre tím vydavateľstva Templar Publishing

Nick Harris

Prvý raz vyšlo vo Veľkej Británii v roku 2012 vo vydavateľstve Templar Publishing.
Toto výročné vydanie vyšlo v roku 2013 vo vydavateľstve Templar Publishing,
imprint The Templar Company Limited, Deepdene Lodge, Deepdene Avenue,
Dorking, Surrey, RH5 4AT, UK.

Text copyright © 2012 Dugald A. Steer

Cover illustration copyright © 2013 David Wyatt

Interior illustration copyright © 2012 Douglas Carrel

Design copyright © 2012 The Templar Company Limited

Dragonology™ is a trademark of The Templar Company Limited.

Translation © Patrick Frank 2017

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2017

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-2461-7

www.slovart.sk

OBAVY Z NÁVRATU DRAKOBÍJCOV NEBOLI OPODSTATNENÉ

SASD môže s úľavou oznámiť, že obavy z návratu rytierskeho rádu Drakobíjcov sa ukázali ako neopodstatnené. Po tom, čo došlo k útoku na dvoch členov Dračieho spoločenstva, Brythonniu a Tregeagla, a na mieste činu sa našli prstene s runou D, si niektorí drakológovia mysleli, že tento desivý rád sa opäť ukázal na scéne. Teraz však môžeme potvrdiť, že tieto útoky mal v skutočnosti na svedomí známy zlosyn Ignatius Crook, o ktorom sa myslelo, že už nežije. Tento ničomník uniesol Skramasaxinho syna Horáčika. Rozhodol sa vydieraním prinútiť mladých drakológov Beatrice a Daniela Cookovcov, aby mu odovzdali Dračí pazúr. Mal v úmysle využiť tento artefakt na krádež strateného pokladu Drakobíjcov, ktorý objavil v dračích katakombách pod Lampášovou vežou. Našťastie, odvážne deti jeho plány zmarili. Cookovci zachránili Horáčika aj Dračí pazúr a tesne unikli smrti. To sa však nedá povedať o Ignatiov, ktorý zahynul v troskách zákerných katakomb. Ako prejav uznania za odvahu dostali Beatrice a Daniel Cookovci pochvalu od jej výsosti kráľovnej Viktórie a povýšili ich na drakológov prvej triedy.

NOVÝM DRAČÍM STRÁŽCOM JE IDRAIGIR

Od začiatku mesiaca je novým dračím strážcom Idraigir z Cader Idrisu. Stalo sa to na Dračom ceremoniáli, na ktorom sa zúčastnili členovia Dračieho spoločenstva aj Starodávnej akademickej spoločnosti drakológov (SASD). Slávnostný obrad sa konal na tajnom mieste vo Wantských skalách a dračí majster Dr. Drake na ňom potvrdil rozhodnutie šiestich členov Spoločenstva. Bohužiaľ, Skramasaxa z Ben Wyvisu sa nemohla zúčastniť pre zranenie, z ktorého sa bude ešte nejaký čas liečiť. Namiesto nej prisahal vernosť novému Strážcovi jej syn Horáčik. Nový dračí Strážca nestrácal čas a okamžite vymenoval aj svojho dračieho učňa. Je ním ľadový drak Erasmus. Po obrade sa ľudskí hostia odobrali na veľkolepú večeru vo Wantskej kúrii, za ktorú týmto ďakujeme generálovi sirovi Jacobovi Morleymu. SASD víta nového Strážcu aj jeho učňa a dúfa, že ich zvolenie je predzvesťou novej éry mieru pre drakov aj ľudí.

ÚPLNÝ OPIS TÝCHTO UDALOSTÍ NÁJDETE
V DRACOM UČŇOVI,
2. DIELE DRAKOLÓGIE.

STRATENÝ DRAČÍ OSTROV

16 kilometrov

OBSAH

Prológ	13
I. kapitola: Škótska vysočina	16
II. kapitola: Záhada	24
III. kapitola: Hrad nad jazerom	31
IV. kapitola: Stratený Dračí ostrov	43
V. kapitola: Koa	52
VI. kapitola: Katastrofa	60
VII. kapitola: Útek	78
VIII. kapitola: Spojenec	92
IX. kapitola: Dračia aréna	112
X. kapitola: Stratené mesto	133
XI. kapitola: Runový kameň	153
XII. kapitola: Hrobka v džungli	166
XIII. kapitola: Dračia sieť	179
XIV. kapitola: Pyramída	192
XV. kapitola: Trinásť poklad	205
XVI. kapitola: Erupcia	220
XVII. kapitola: Erazmovo rozhodnutie	237
Epilóg	248

ZOZNAM ILUSTRÁCIÍ

<i>Uprostred zvrátených vločiek tam pristával Erazmus, náš dračí učiteľ.</i>	21
<i>„Hrad je stratený. Musíme ujsť!“</i>	39
<i>„Stoj a povedz mi, čo tu chceš, cudzinec! Inak ťa roztrhám na kusy!“</i>	51
<i>„Tento ostrov stvorila sopka a tá ho aj nakoniec zničí!“</i>	69
<i>Padali sme celú večnosť.</i>	83
<i>„Prežil to!“</i>	101
<i>„Je to dračia aréna.“</i>	116

ZOZNAM ILUSTRÁCIÍ

<i>Dr. Drake sa mračil, keď videl dlhé rady spiacich drakov...</i>	135
<i>„Dúfam, že to nebola jediná cesta von!“</i>	145
<i>Thorstan prisahá, že sa vráti s vikinskou armádou...</i>	157
<i>„Plameňa dych pustí k nim...“</i>	174
<i>„Prečo vyplazuje jazyk?“</i>	197
<i>„Zlyhal si. Všetkých vás pozabíjam!“</i>	216
<i>„Erazmus privolal na pomoc ľadové draky!“</i>	224
<i>„Praisich bojar!“</i>	253

PROLÓG

Muž ležal dolu tvárou na pláži, kde ho nechala búrka. Cez jeho rybársku loď sa prevalila vlna vysoká ako dom, ktorá mu polámala kormidlo, a vietor silný ako hurikán ju hnal k zlovestnému pobrežiu. Večer sa dostali k pevnej zemi. Ale k akej? Na mapách po nej nebolo ani stopy. V lejaku pred nimi sa z ničoho nič objavili zákerne útesy, čo sa týčili k temnej oblohe. Vo vzduchu cítili síru zmiešanú s pachom chalúh, nemali však čas o tom uvažovať. Vlny odtiahli loď do bezpečia, hneď nato ju však tresli o breh takou silou, že posádka lietala po palube ako trafené kolky. Muži jeden po druhom padali cez zábradlie, až sa napokon utrápený trup zomil na dve časti a zaliarli ho nemilosrdné vlny. Iba jediného človeka to ako zázrakom vyhodilo do bezpečia. Nemohol sa hýbať, a tak zaspal.

Zobudil sa do jasného slnka. Nad sebou mal skalný previs a nad ním množstvo vtákov. Krúžili a poletovali tak vysoko, že na ne takmer nedoviedel. Začal sa štverať po útese, a keď sa dostal nad previs, išlo to ľahšie, aj keď ho na

ostrých skalách boleli dorážané ruky. Asi na polceste začítel síru. Pripomínala mu zhnité vajcia. Keď sa dostal celkom hore, pochopil, odkiaľ ten pach pochádza. Bol na ostrove a v jeho strede sa týčila dymiaci sopka obklopená hustou džungľou. Odkiaľsi doliehali zvuky – dunenie a praskot –, ktoré nedokázal identifikovať. Pozrel sa na tvory krúžiace okolo krátera. Teraz, keď na ne videl lepšie, si uvedomil, že to nie sú vtáky. Ktorý vták by už mal šupinatý chvost či krídla ako ozrutný netopier? Napriek všetkému trápeniu sa mu rozbušilo srdce nečakaným nadšením: Vari len neobjavil stratený svet, v ktorom ešte vždy vládnu dinosaury?

Pomedzi skaly k nemu priletel okrídlený tvor dlhý len niečo vyše štvrt metra. Uprel naňho drobné očka a chvíľu sa vznášal na jednom mieste, akoby mu chcel naznačiť, nech ide za ním. Potom sa zvrtol a zmizol. Nebol to ani tak dinosaur ako skôr malý dráčik. Muž zdvihol ostrý kameň a vyrazil smerom, ktorým odletel ten tvor. Vyšiel na vrchol neveľkej vyvýšeniny a užasnuto otvoril ústa nad výjavom, ktorý sa mu naskytol. Zívala pred ním obrovská jama plná veľkých drakov. Niektoré mali na sebe postroje a ťahali vozy obklopené skupinami ľudí. Kým na to zíval, ozrutný biely drak vychrlil na kamennú stenu prúd ľadu a hneď nato zaplavil čierny drak to isté miesto prúdom oh-

ňa. Skala sa rozsypala a ľudia jej trosky nahádzali lopatami do voza.

„Páči sa ti, čo vidíš, cudzinec?“

Ten ženský hlas hovoril po anglicky s minimálnym náznakom cudzieho prízvuku. Muž sa bleskovo zvrtol a zisťoval, že za ním stojí nádherná čiernovlasá žena s drakom, ktorý ho tam priviedol. Držala ho v náručí ako domáce zvieratko. Za ňou bola skupina ozbrojencov čakajúcich na rozkazy.

Muž ukázal na jamu. „Až doteraz som neveril na draky,“ povedal. „Je správne, že ich niekto núti pracovať?“

Žena si zahryzla do pery a zamračila sa. „Ako sa opovažuješ?!“ Na chvíľu zmĺkla, potom sa usmiala a pohladila dráčika po hlave. „Aj slony musia pracovať pre ľudí. Tieto draky potrebujem, aby som našla niečo stratené. Je to veľmi vzácne a stratilo sa to veľmi dávno.“ Dráčik sa jej preťahoval na rukách ako mačka. „Pri hľadaní každému vytrávi, však, Flic?“ Uprene sa pozrela na muža. „Moje úbohé draky sú večne hladné.“ Obrátila sa k strážam. „Vezmite ho do jamy!“ prikázala im. „Nájdeme preňho uplatnenie.“

I. kapitola ŠKÓTSKA VYSOČINA

Študenta drakológie nesmú pri terénnom výskume odradiť ani najžeravejšie piesočné búrky, ani najmrazivejšie arktické fujavice.

Must byť drakológom do každého počasia.

Dr. Ernest Drake: Spomienky zo života medzi drakmi, 1919

Dážď rozmazal okraje a v najhlbšej strednej časti stála voda, no skúsenému oku nemohlo ujsť, že je to dračia stopa. Po predných labách ostali v mokrom piesku skoro meter dlhé odtlačky a po zadnej hlboká diera. Rýchlo som sa vzpriamil, kývol na sestru a zase sa prikrčil, nech ma nevidieť. Lem Beatricinej sukne sa ťahal po zemi ako mokrá handra a v čižmách jej hlasno mľaskala voda. S námahou prešla ku mne.

„Ako mi to mohlo ujsť?“ zlostne pokrútila hlavou.

„Myslím, že je ešte čerstvá,“ povedal som.

„Nevyzerá čerstvo. Rozpadávajú sa jej okraje.“

„To bude dažďom,“ ukázal som doprostred stopy.

„Nemôže tu byť dlho, lebo by už bola plná vody.“

Beatrice sa sklonila, aby si ju prezrela zblíža. „Nemôže byť blízko, Daniel. Necítim síru.“

Výrazný pach dračiny som poznal rovnako dobre ako ona a vedel som, že má pravdu. Teraz, keď sme našli prvé odtlačky, nebolo ťažké pohľadať ďalšie. Krátke ukazovali, ako drak prešiel po chodníku asi päťdesiat metrov a potom zamieril do lesa napravo. Chytil som sestru za plece. „Prečo podľa teba riskoval odtlačky na chodníku?“

„Možno si myslel, že ich zmyje dážď.“

„Skôr to bude pasca. Chce nás do nej chytiť,“ vyhlásil som.

Zišli sme z chodníka a opatrne sme postupovali hore za lesneným kopcom. V sivom lišajníku bolo jasne vidieť vyšliapanú cestičku. Na kmeňoch borovíc boli čerstvé škrabance, lebo si na nich drak brúsil pazúry, kým vyjde vyššie do krovia, na trávu a nakoniec na holé skaly na vrchole. Z dažďa už bol sneh a nič nás nechránilo pred ostrým vetrom. Vpredu som zaregistroval akýsi pohyb na oblohe, a tak som sa pokúsil vyloviť ďalekohľad.

„Nie je to drak, však?“ spýtala sa Beatrice.

„Nie. Je to myšiak. Vidím mu pásy na chvoste. Ale čo robí vonku v takomto počasí?“

Onedlho sme narazili na kopu zakrvavených kostí a dotrhaného rúna. Boli to zvyšky koristi, ktorú podľa stôp

rezákov na lebke – praskla ako orechová škrupinka – ulovil drak. Beatrice sa sklonila a natiahla ruku k rúnu. Len čo sa ho dotkla, prudko ju stiahla a zalapala po dychu.

„Čo robíš?“ zvolal som.

„Je ako ľad,“ vysvetlila mi. „Čakala som, že bude ešte teplé, lebo to vyzerá, akoby len pred chvíľou dojedol.“

Opatrne som to rúno zdvihol. Bolo také zamrznuté, až som mal pocit, že dvíham ľadovú dosku.

„Následky chrenia ľadu,“ usúdila sestra veľavravne. Mala pravdu. Prikývol som, a keď som zdvihol hlavu, do oka mi padol temný otvor medzi skalami pod vrcholom už takmer celkom bieleho kopca.

„Pozri, Bea!“ upozornil som ju. „Ústie jaskyne!“

Beatrice sa pričupila a stiahla ma k sebe. „Poďme sa pozrieť, či je niekto doma,“ šepla.

Prepracovali sme sa pod skaly, obrátili sa vetru chrbtom a našli sme ďalšiu kopu kostí. Výrazný pach síry potvrdzoval, že sme neďaleko dračieho brloha. Divo sa mi rozbušilo srdce.

„Priniesla si nejaké poklady?“ spýtal som sa s nádejou v hlase.

Znepokojene pokrútila hlavou. „Nehovoril si, že ich tentoraz vezmeš ty?“

„Nič som nenašiel.“ Vrhol som po nej previnilý pohľad.

Beatrice si prekrížila ruky na hrudi. „A čo tvoja dračia píšťalka? Toto by mohla byť otázka života a smrti!“

Ruka mi zabehla na hrubú retiazku na krku. Moja dračia píšťalka bol vzácny dar od majstra chrámu Hong Wei v Číne. Radšej čokoľvek, ako sa jej vzdať! Aj Beatrice mala podobnú, ale neexistovalo, aby sa s ňou len tak rozlúčila. Najmä, keď som mal poklad zohnať ja...

Na chvíľu som sa zamyslel a na niečo som prišiel.

„Položím mu hádanku,“ vyhlásil som.

„Po anglicky... alebo po dračsky?“ spýtala sa opatrne. Vedela, že moje znalosti jazyka drakov sa nedajú porovnať s tým, ako ho ovláda ona.

„Po anglicky,“ odvetil som rezolútne. Potom som vyšiel k praskline v skale a nahlas som zakašlal, aby som drakovi dal vedieť, že tam niekto je. Z hlbín jaskyne som začul rev, nie však hlboký a dunivý, ako som čakal. Na moje prekvapenie znel ako šepot starého džentlmena: „Pst, Horáčik!“ Obzrel som sa po sestre, ktorá s otvorenými ústami zízala na nebo. Zvrtol som sa práve včas, aby som mohol vidieť, ako na zem dopadá veľký okrídlený tieň. Uprostred zvírených vločiek tam pristával Erazmus, náš dračí učiteľ. Poskladal si krídla na

chrbte, vrhol po nás zničujúci pohľad a zhlboka si vzdychol.

„Mŕtvi!“ zvolal a podráždene švihol chvostom. „Obaja ste mŕtvi! Vari to nikdy nepochopíte? Poďme dnu.“

Uľavilo sa nám, že sme konečne v suchu a teple z toho nečasu na kopci. Dr. Ernest Drake – to jeho hlas sme počuli a od neho sme sa naučili takmer všetko, čo vieme o drakológii – nás čakal pri ohni s teplým čajom a povzbudivým úsmevom. Horáček – dračie mláďa, ktoré sme vychovali od vajca –, nás letel privítať s toľkým nadšením, až nás oboch zvalil z nôh. Erasmus ešte vždy krútil hlavou, no prevliekol si hadie telo cez dieru a posadil sa na šupinaté zadné nohy.

„Tomu hovoríte výkon hodný drakológov prvej triedy?“ karhal nás. „Keby som bol hladný ľadový drak a nepoznal vás, ten myšiak, čo krúži okolo kopca, by si teraz pochutnával na dvoch hlúpych deťoch.“

„No tak, Erasmus,“ upokojoval ho Dr. Drake. „Ešte celkom dokonale nezvládli techniku, ale aj tak sú veľmi dobrí. Nebuď na nich zbytočne tvrdý.“

Ľadový drak si pohŕdavo odfrkol. „Tvrdý?“ zareval. „Samozrejme, že na nich musím byť tvrdý! Tieto decká vybrali na školenie, ktoré ich má pripraviť na najvyššie